

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'abril de 2007.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. Maria Teresa, Joan Miquel, Maria Betlem i Carmina S.S. i Carmina S.S. va interposar demanda, de data 14-7-2006, envers la Sra. Maria Eugènia S.M. , en virtut de la qual sol·licitava que s'acordés l'embargament preventiu de béns econòmics en quantia suficient o l'immediat lliurament dels béns llegats.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Aute, de data 7-4-2006, segons el qual va establir: "DECIDEIX: no donar lloc a la demanda de cautio legatorum servandorum causa formulada per la representació processal dels Srs. Maria Teresa, Joan Miquel, Maria Betlem i Carmina S.S. i Carmina S.S. ".

III.- La representació processal de la part agent va interposar recurs contra la resolució d'instància i, en data 31-5-2006, va presentar llur escrit de conclusions, segons el qual va sol·licitar la revocació de l'Aute d'instància. Per el contrari, en data 22 de gener de 2007, la representació processal de la Sra. Eugènia S.M. va presentar llur escrit de contesta a les conclusions, per mitjà del qual va demanar que es confirmés la resolució d'instància, amb imposició a la part recurrent de les costes processals d'aquesta alçada.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs que ha formulat la part agent s'articula d'acord amb els següents greuges o motius. En primer terme, manifesta que, a diferència del que sustenta el jutjador d'instància, de l'estudi de la doctrina romanista no s'extreu que en les exclusions quedi inclòs el llegat per vindicationem. I, en segon terme, que no s'ha de recórrer a les exigències generals de les mesures cautelars, atès que la cautio legatorum servandorum causa té les seves pròpies exigències i, per consegüent, s'escau, si concorren les mateixes, donar lloc a la mateixa.

La resolució d'aquest recurs exigeix posar de manifest el que segueix. En primer terme, s'ha de convenir amb la part recurrent que l'existència d'una mesura cautelar típica, per a garantir els drets dels legataris, fa innecessari recórrer a les exigències generals de les mesures cautelars, atès que, en aquests supòsits, el legislador dissenya la mesura cautelar en atenció a la composició d'interessos que es plantegen entre l'afavorit per la mesura cautelar; en aquest cas, el legatari, i aquell contra el qual es dirigeix la mateixa.

Establerta l'anterior consideració, s'ha d'analitzar la regulació vigent a les Valls d'Andorra, per a determinar si procedeix o no la concessió de l'esmentada mesura cautelar. Així, l'organ judicial d'instància posa de relleu que la cautio legatorum servandorum causa consisteix en la caució que presta l'hereu a petició del legatari, però que el seu àmbit objectiu resta limitat als llegats obligacionals (per damnationem o sinendi modo), en els llegats sotmesos a condició o termini i en els dubtosos, però que no seria d'aplicació als llegats d'eficàcia real (per vindicationem), que serien el cas que ens ocupa.

II.- En el present cas, si bé es pot convenir amb el jutjador a quo i amb la part recorreguda que la cautio legatorum servandorum causa fou relegada, a partir de les Constitucions de Justinià del primer terç del segle VI

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

després de Crist per a garantir els llegats d'eficàcia obligacional, així com aquells sotmesos a termini o condició. En aquest sentit, el Codi 6,43,1 i 3 ensenya com fou voluntat de l'emperador Justinià eradicar, amb caire general, la immissio in possessio i articular altres garanties com l'acció hipotecària sobre els béns llegats i la ineficàcia radical dels actes dispositius portats a terme per l'hereu.

Des d'aquesta òrbita d'idees, s'ha d'entendre la improcedència de la cautio legatorum servandorum causa per a garantir els llegats d'eficàcia real, atribuïts a la part instant de la present mesura. I també s'ha d'afegir que no es pot incardinar en el supòsit en el qual es discuteix la validesa, l'objecte o l'execució dels llegats per a la concessió de la cautio, tota vegada que aquesta excepció es troba adreçada a la contemplació dels llegats litigiosos, en els quals es discuteix la seva validesa, l'objecte que els integra o la forma en la qual s'ha de procedir a l'execució, mentre que en el present cas, els legataris poden exercitar l'acció reivindicatòria per a percebre els seus llegats front als hereus, sense que existeixi cap discussió judicial respecte a la modalitat de l'execució o en relació a l'objecte del llegat.

III.- Nogensmenys el que d'acaba d'afirmar i malgrat sigui procedent la desestimació del recurs, no s'escau efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada, en atenció a la complexitat de la qüestió jurídica a debatre, no solament pel que fa a la determinació del dret vigent a les Valls sobre l'esmentada mesura cautelar, sinó també sobre la delimitació de les seves excepcions (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal dels Srs. Maria Teresa, Joan Miquel, Maria Betlem i Carmina S.S. i Carmina S.S. contra l'Aute, de data 7-4-2006, dictat per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmar íntegrament la seva part decisòria. No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-